

А свѣта Петка на лево рамо,
Му седе'е и книга го учи'е.
Ми сѣ врати Петре зжиданджіа:
„Айти тебѣ честиту крало!
Уще мало дете било живо!“
Самъ си поиде во темна зжидана,
Истѣргна сабя димишкіа,
Да пресечить сираче Јо'ана.
Що му скапна рѣка до рамена.
Того скочи дете малечко'о:
„Айти тебѣ краля отъ Будина,
Що сѣ касметъ ти големъ ималъ
Сабя твоя гла'а да пресечить.“
Ми истѣргна сабя димишкіа,
Му ъхъ пре'ече крало добра гла'а.
Си излезе сираче Јо'ане,
И ми седна крало на столнина.

50.

Малечокъ Јованъ.

Отъ Прилепъ.

Стигнала ѣ Струмица невеста,
Стугнала ѣ едно мѣшко дете;
Го кѣрстите малечокъ Јо'ана,
Сѣ нога го люлятъ со уста му пейтъ:
„Нани ми, нани малечокъ Јо'ане!
Два дни те гледафъ, колку две години,
Три дни те гледафъ, колку три години.
Ти ми имашъ голема нишана,
На чело имашъ кѣрстъ позлакень,
Ако богъ да' и сугено бидить,
Ке му земишъ цару царщина-та!“
Њѣ дочуле клети-не комшии,
Њѣ наклеветиле дур' при цар-отъ.
Царъ ми прати до два чо'адара,
Да ми земѣтъ то'а мѣшко дете.